

Arrest

nr. 178 019 van 21 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 9 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. VANHECKE loco advocaat B. DE VOS en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Marokkaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Midar, Drewesh waar u werd geboren en getogen. Op acht of negenjarige leeftijd zou u misbruikt zijn geweest door een man afkomstig uit hetzelfde dorp. Deze man zou foto's van het misbruik hebben genomen en u vervolgens hebben bedreigd dat hij deze openbaar zou maken indien u gerucht zou geven aan het misbruik. In uw puberjaren bemerkte u dat u meer op jongens viel dan op meisjes en in 2010 zou u een relatie zijn begonnen met I., een jongen van hetzelfde dorp. Deze relatie zou een jaar hebben geduurd tot u op een dag in een café werd aangevallen door de broers van I.. Vrienden van u zijn tussengekomen en u zou zijn kunnen vluchten. U zou terug naar huis zijn gaan en zou de volgende dag, toen u op weg was naar school, hebben gezien dat uw belagers u aan de schoolpoort aan het opwachten waren. U zou meteen rechtsomkeer hebben gemaakt en naar een vriend van u in Azlaf zijn gevlucht waar u een tweetal

weken zou hebben verbleven. Vervolgens zou u naar Rabat zijn gegaan, waar uw twee zussen woonden en er gedurende acht maanden in het huis van een vriend van uw broer hebben gebleven. In tussentijd bereidde u uw vertrek uit Marokko voor. U vroeg een visum aan voor Nederland waar familie van u woont die garant voor u zou staan, verkreeg die en u vertrok op 15 augustus 2012. U zou een week in Nederland hebben gebleven, vervolgens naar Duitsland zijn gegaan waar u eveneens een weekje bleef en ging dan verder naar België, waar u ook familie hebt wonen.

Op 24 maart 2016 werd u veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 30 maanden omwille van inbreuken op de drugswetgeving, feiten gepleegd tussen 6 oktober 2015 en 8 januari 2016. U zich bevindende in staat van wettelijke herhaling, veroordeeld geweest zijnde tot een gevangenisstraf van 15 maanden omwille van inbreuken op de drugswetgeving dd.15 januari 2015. In concreto had het bovenstaande als gevolg dat u op 7 januari 2016 aangehouden door de Belgische autoriteiten en op 8 januari 2016 opgesloten in een Belgische gevangenis, op 22 augustus werd u weerhouden onder bijlage 13 septies teneinde u van het Belgisch grondgebied te verwijderen. U werd overgebracht naar een gesloten centrum met het oog op uw uitwijzing. Een eerste poging tot repatriëring op 5 september 2016 werd geannuleerd omdat u zich verzette. Op 29 september, u wist dat u zich aan een repatriëring kon verwachten, diende u een asielaanvraag in.

U verklaart dat u niet terug naar Marokko kan terugkeren daar u vreest te zullen worden gedood door de familie van I..

U legt geen documenten voor ter staving van uw asielrelaas.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal, beslist dat u niet in aanmerking komt voor de Vluchtelingenstatus of de Subsidiare beschermingsstatus. U slaagt er namelijk niet in om de door u ingeroepen gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiare bescherming aannemelijk te maken.

Er dient met name te worden vastgesteld dat u de oorzaak van de door u aangehaalde vrees, met name uw homoseksuele geaardheid, niet aannemelijk maakt.

Ten eerste heeft het Commissariaat-generaal bedenkingen bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw homoseksuele geaardheid. U stelt dat u op acht of negenjarige leeftijd werd misbruikt door een man uit het dorp en in uw puberteit het gevoel kreeg dat u meer op mannen viel dan op meisjes (CGVS, pg. 4). Daar u specifiek deze gebeurtenis aanhaalt betreffende uw homoseksualiteit, werd u gevraagd of u deze linkt met het feit dat u meer voelde voor mannen dan vrouwen (CGVS, pg.4). U stelt dit niet te weten, maar merkte dat u in uw puberteit meer voor mannen voelde (CGVS, pg.4). Op de vraag wat u aanving met dat gevoel, antwoordt u dat u een man zocht voor uzelf (CGVS, pg.4). U duidelijk gemaakt dat er met de vraag werd gepeild naar uw gevoelens omtrent de aanvaarding ervan, geeft u aan dat het iets was wat u voelde, dat u het wilde en dat u het deed (CGVS, pg.4). U zou het dan ook meteen hebben aanvaard (CGVS, pg.5). Het is echter weinig overtuigend dat de ontdekking van uw homoseksuele gevoelens niet gepaard ging met gevoelens van twijfel of frustratie. U wist namelijk dat uw seksuele geaardheid niet strookt met de gangbare normen binnen uw maatschappij (CGVS, pg.5) en u stelde dat u onder het complex van uw verkrachting leed (CGVS, pg.5). Dat u uw seksuele voorkeur in dergelijke omstandigheden niet als meer problematisch zou hebben ervaren komt dan ook weinig doorleefd over. In dezelfde lijn is het opmerkelijk dat u verklaart dat u enkel gevoelens van liefde had na uw eerste seksueel contact met een man (CGVS, pg.5) en dat u enkel bang was dat het zou uitkomen (CGVS, pg.5). Opnieuw komt het weinig doorleefd over dat de ontdekking van uw seksualiteit in een dergelijke context geen andere gevoelens opriep. Men kan namelijk verwachten dat dit seksueel contact u toch enigszins zou verwarren. Dat uw eerste seksueel contact ook bij uw thuis in de douche verliep (CGVS, pg.5) is opmerkelijk te noemen. Uw enige gevoel buiten liefde, was namelijk angst dat uw relatie zou worden ontdekt. Dat u aanstuurde op een eerste seksueel contact met een man binnen uw huis waar ook meerdere broers en zussen woonden is weinig aannemelijk. U geeft aan dat de familie op familiebezoek was en er zodoende geen gevaar was (CGVS, pg.5). Buiten het feit dat een onverwachte terugkeer van één van de familieleden niet uit te sluiten was, verbaast het gemak waarmee u uw eerste seksuele contact met een man thuis beleefde in dergelijke context ten zeerste.

Voorts kunnen er opmerkingen worden gemaakt bij uw beweerde homoseksuele relatie met I.. U legt namelijk weinig doorleefde verklaringen af over de manier waarop u een jaar lang (CGVS, pg.6) uw relatie beleefde. U gevraagd om te beschrijven wat u aantrok in I., somt u in eerste instantie enkel fysieke kenmerken op: 'hij was magerder dan mij, een beetje groot en hij had een mooi gezicht'. (CGVS, pg.6). Het valt moeilijk te verklaren dat deze kenmerken zijn aantrekkingskracht verklaarden. Er werd u dan ook nogmaals gevraagd naar wat u echt aantrok aan hem. U antwoordde: Hij was een vriendelijke jongen. Hij is intelligent. Het bracht ons dicht. Dat is het' Er dient geen betoog dat uw verklaringen hieromtrent bijzonder summier en weinig doorleefd overkomen. Dit bevestigt u nog eens door uw

antwoord op de vraag wat u alleen wist over hem als zijn partner (CGVS, pg.6). U denkt na en stelt: 'Er was niet zoveel persoonlijke zaken. Alles wat de mensen wisten over I., kende ik ook over hem. Niets speciaal. Niets persoonlijk.' Dat u in een relatie van een jaar die u diende te beleven in het geheim en die niet conform was aan de opvattingen van de samenleving, niets persoonlijk zouden hebben gedeeld is zeer weinig waarschijnlijk te noemen. Ook uw andere verklaringen over I.: 'Hij hield van lachen en was levendig', 'Hij was goed in school, hield van zwemmen en op de pc spelen' 'We gingen naar het zwembad, het bos en jeugdhuisen' (CGVS, pg.6) zijn onpersoonlijk van aard, summier en kunnen absoluut niet overtuigen dat u daadwerkelijk gedurende een jaar een relatie met I. onderhield. Eveneens het feit dat u klaarblijkelijk geen andere gevoelens met elkaar deelde dan de angst dat het zou worden ontdekt (CGVS,pg.6) is te platonisch en niet van die aard dat ze kunnen overtuigen van een gedeelde beleving in een moeilijke context.

Toen u vervolgens gedurende acht maanden in Rabat zou hebben verbleven, een stad die zonder twijfel andere perspectieven biedt dan een klein dorp met een grote sociale controle en weinig uitgaansmogelijkheden, zou u daar niet hebben getracht uw seksualiteit af te toetsen (CGVS, pg.8). U zou teveel bezig zijn geweest met uw probleem (CGVS, pg.8). Ook tijdens uw vierjarig verblijf in Antwerpen kan niet bepaald worden gesteld dat u, ondanks uw wens met een man te kunnen huwen en uw seksualiteit te kunnen beleven buiten Marokko (CGVS, pg.11), de gelegenheid hebt genomen om uw homoseksualiteit verder te ontdekken. U bent helemaal niet vertrouwd met het homomilieeu. Zo kent u slechts één bar in Antwerpen die geldt als specifieke ontmoetingsplaats (CGVS, pg.9) maar u weet die met moeite te lokaliseren (CGVS, pg.9), heeft u geen moeite ondernomen om organisaties op te zoeken die opkomen voor de rechten van holebi's (CGVS, pg.9), kent u ook op internet – de meest private mogelijkheid – geen specifieke sites en stelt in het algemeen ook niets te kennen specifiek voor homoseksuelen (CGVS, pg.9). Daarentegen stelt u wel heel veel seksuele contacten te hebben gehad met mannen die u oppikte op straat en in bars (CGVS, pg.9). U kunt van geen enkele man een naam geven (CGVS, pg.9) en zou slechts één man tweemaal hebben gezien, waar u overigens ook de naam niet van kent (CGVS, pg.9). Het dient geen betoog dat uw verklaringen enkel betrekking hebben op het seksuele aspect van homoseksualiteit maar u geen enkele beleving kunt weergeven waaruit uw homoseksuele geaardheid zou kunnen blijken. Dit gegeven doet dan ook ernstig afbreuk aan uw voorgehouden homoseksualiteit.

In de marge dient bovendien te worden aangehaald dat toen u op 11 april 2016 door de Dienst Vreemdelingenzaken werd ondervraagd in de gevangenis en u de vraag werd gesteld of u een duurzame relatie had in België, u antwoordde: 'Ja, Fatima'. U wou haar familienaam niet zeggen, maar zei dat ze in Antwerpen woonde. (zie vragenlijst DVZ dd. 11/04/2016, administratief dossier). Tijdens uw interview van de cel identificatie van opgesloten personen in de gevangenis (DID) verklaarde u opnieuw dat u wil trouwen met uw vriendin Fatima, maar dat u niets meer over haar wil vertellen om haar niet te verklikken (Interview DID, administratief dossier). Daarenboven bleek dat u zich tegen een eerste repatriëring had verzet op 5 september 2016. Toen u wist dat u zich aan een nieuwe repatriëring kon verwachten, ging u op consultatie bij een sociaal assistent in het Centrum voor Illegalen Brugge waar u info vroeg in verband met asiel omwille van economische problemen en het feit dat u familie in Europa woont. Uw sociaal assistent zou u vervolgens info hebben verstrekt over de bevoegdheid van het CGVS en op welke basis een beslissing wordt genomen. U zou toen geen asiel hebben aangevraagd daar u er nog eens wou over nadenken. De volgende dag vroeg u plots asiel aan omwille van uw homoseksualiteit. (Zie mail sociaal assistent 29/09/2016, administratief dossier). Beide gestelde daden doen opnieuw het vermoeden rijzen dat u enkel stelt homoseksueel te zijn uit opportunistische beweging.

Omdat u de oorzaak van de door u aangehaalde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade, met name uw homoseksuele geaardheid, niet aannemelijk maakt, kan er bijgevolg weinig geloof worden gehecht aan de door u naar voren gebrachte vervolgingsfeiten. Bovendien wenst het Commissariaat-generaal hieromtrent ook de nodige opmerkingen te maken.

De manier waarop u de gang van zaken schetst nadat de broer van I. u zouden afgetuigd, stelt immers uw geloofwaardigheid nog verder in het gedrang. Zo zou u, nadat u in elkaar werd geslagen, enkele uren later uw toevlucht hebben genomen bij u thuis (CGVS, pg.7). Het dient geen betoog dat er moeilijk valt te verklaren dat u enigszins de dood vreesde (CGVS, pg.8) door inwoners van hetzelfde dorp en u anderzijds dacht een veilig onderkomen te vinden bij uw thuis. Een element dat ook u niet weet te verklaren (CGVS, pg.7). Het tart echter helemaal de verbeelding dat u zich de dag erna ook nog aandiende bij uw school (CGVS, pg.7). Dat u, ondanks uw vrees die er al zou zijn geweest sinds het begin van uw relatie, zomaar dacht uw dagelijks leven te kunnen verder zetten, kan niet worden begrepen. U zou bovendien na het ontslag van I. uit het ziekenhuis nadat hij in elkaar werd geslagen door zijn familie (CGVS,pg.7), geen contact meer met hem hebben gehad (CGVS, pg.7). Dat u zich niet beter informeerde over het lot van I., zowel uit bezorgdheid voor hem als om een beter zicht te krijgen op het risico op vervolging waaraan u onderhevig was, doet verder afbreuk aan uw relaas.

Uw vrees voor vervolging wordt echter in ernstige mate verder ondermijnd door het feit dat u pas op 29 september 2016 een eerste asielaanvraag heeft ingediend waarbij u uw homoseksualiteit als asielmotief inroept. Nochtans heeft u Marokko reeds verlaten in 2012 en heeft u sindsdien quasi onafgebroken in België verbleven (CGVS, pg.3). Dat u meer dan vier jaar wachtte vooraleer beroep te doen op internationale bescherming valt zeer moeilijk te verzoenen met de door u ingeroepen vrees voor vervolging. Als reden voor uw laattijdige asielaanvraag stelt u dat u hier in België een normaal leven leidde, u geen problemen had met de politie en u werd vrijgelaten in Antwerpen. U zou bovendien het onderwerp niet willen aansnijden omdat dan het risico bestond dat uw ouders dit zouden weten (CGVS, pg.8). Pas toen een repatriëring onoverkomelijk leek, besloot u asiel aan te vragen (CGVS, pg.8). U kwam nochtans geregeld in contact met de Belgische autoriteiten (zie drugsfeiten) en u kon zich gedurende vier jaar lang informeren over de diverse mogelijkheden om uw verblijf een wettelijke basis te geven. Dat u aangeeft op die momenten uw rechten niet te hebben gekend en dat u dacht om op een andere manier een statuut te verkrijgen (CGVS, pg.8), kan niet worden weerhouden als een geldige verklaring. U ondernam immers geen enkele poging om op welke manier ook uw verblijf te regulariseren (CGVS, pg. 3). Dat u vreest dat uw familie uw geaardheid te weten zou komen omdat uw advocaat hen berichtte over uw procedure (CGVS, pg.8), kan evenmin worden weerhouden. U kon u immers beroepen op een andere advocaat en de confidentialiteit van het gehoor. Deze elementen tonen aan dat het verkrijgen van internationale bescherming bij u allerminst een prioriteit lijkt. Dit staat haaks op het gedrag dat men kan verwachten van een persoon die werkelijk een gegronde vrees voor vervolging koestert.

Uit bovenstaande dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U legt geen documenten voor die deze appreciatie in positieve zin zou kunnen wijzigen. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/2-3 juncto 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt te zeggen voor recht dat de vrees van verzoeker voor vervolging ernstig en gegrond is, aldus de asielaanvraag gegrond te verklaren en verzoeker de hoedanigheid van vluchteling te erkennen in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 1 A(2) van de Conventie van Genève.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

Verzoeker verklaart Marokko te hebben verlaten uit vrees gedood te worden door de familie van I. met wie hij een homoseksuele relatie zou hebben gehad.

De asielaanvraag van verzoeker wordt door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen afgewezen in hoofdzaak omdat hij zijn homoseksuele geaardheid niet aannemelijk maakt.

Zo stelt de bestreden beslissing vooreerst vast dat verzoeker de ontdekking en beleving van zijn homoseksuele geaardheid niet aannemelijk maakt. Verzoeker beperkt zich in zijn verklaringen immers tot de feitelijke vaststelling dat hij merkte dat hij in zijn puberteit meer voor mannen voelde, dat hij een man zocht voor zichzelf en dat hij deze gevoelens meteen aanvaardde. Terecht stelt de bestreden beslissing dan ook vast dat het weinig overtuigend is dat de ontdekking van verzoekers homoseksuele gevoelens niet gepaard ging met gevoelens van twijfel of frustratie temeer daar verzoeker op dat ogenblik wel degelijk wist dat zijn seksuele geaardheid niet strookte met de gangbare normen binnen de maatschappij waarin hij leefde. Dat verzoeker zijn seksuele voorkeur in dergelijke omstandigheden niet als meer problematisch zou hebben ervaren komt dan ook weinig doorleefd over en doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen dienaangaande. Dat verzoeker vervolgens aanstuurde op een eerste seksueel contact met een man binnen de gezinswoning waar ook meerdere broers en zussen woonden is weinig aannemelijk. Verzoeker geeft aan dat de familie op familiebezoek was en er zodoende geen gevaar was. Hierbij kan evenwel worden vastgesteld dat nog daargelaten het feit dat een onverwachte terugkeer van één van de familieleden niet uit te sluiten was, het gemak waarmee verzoeker zijn eerste seksuele contact met een man thuis beleefde in dergelijke context niet kan overtuigen. Dit geldt des te meer gelet op het taboe dat op homoseksualiteit rust binnen de gegeven maatschappelijke context.

Voorts blijkt verzoeker ondanks zijn wens met een man te kunnen huwen en zijn seksualiteit te kunnen beleven buiten Marokko helemaal niet vertrouwd blijkt te zijn met het homomilie, en al evenmin tijdens zijn vierjarig verblijf in Antwerpen. Zo kent verzoeker slechts één bar in Antwerpen die geldt als specifieke ontmoetingsplaats maar weet hij die met moeite te lokaliseren, heeft hij geen moeite ondernomen om organisaties op te zoeken die opkomen voor de rechten van holebi's, kent hij ook op het internet geen specifieke sites en stelt in het algemeen ook niets te kennen specifiek voor homoseksuelen. Dat verzoeker niet het uitgaanstype is en niet goed geweest is in ruimtelijk inzicht zoals hij tracht te verklaren in zijn verzoekschrift kan in het geheel niet overtuigen en doet aan voorgaande vaststelling geen afbreuk. Dit geldt des te meer nu verzoeker zelf beweerde dat hij heel veel seksuele contacten zou hebben gehad met mannen die hij oppikte op straat en in bars maar van geen enkele man een naam kan geven. Terecht concludeert de bestreden beslissing dat verzoekers verklaringen enkel betrekking hebben op het seksuele aspect van homoseksualiteit maar hij verder geen enkele beleving kan weergeven waaruit zijn homoseksuele geaardheid zou kunnen blijken. Dit gegeven doet dan ook verder ernstig afbreuk aan verzoekers voorgehouden homoseksualiteit.

Bovendien stelt de bestreden beslissing nog vast dat: *"In de marge dient bovendien te worden aangehaald dat toen u op 11 april 2016 door de Dienst Vreemdelingenzaken werd ondervraagd in de gevangenis en u de vraag werd gesteld of u een duurzame relatie had in België, u antwoordde: 'Ja, Fatima'. U wou haar familienaam niet zeggen, maar zei dat ze in Antwerpen woonde. (zie vragenlijst DVZ dd. 11/04/2016, administratief dossier). Tijdens uw interview van de cel identificatie van opgesloten personen in de gevangenis (DID) verklaarde u opnieuw dat u wil trouwen met uw vriendin Fatima, maar dat u niets meer over haar wil vertellen om haar niet te verklikken (Interview DID, administratief dossier)."*

Dat verzoeker bovendien Marokko reeds verlaten heeft in 2012, sindsdien quasi onafgebroken in België verblijft, doch slechts vier jaar later op 29 september 2016 een eerste asielaanvraag indient waarbij hij zijn homoseksualiteit als asielmotief inroept is weinig verenigbaar met de door hem ingeroepen vrees voor vervolging. Dit klemmt des te meer daar voorts blijkt dat verzoeker zich tegen een eerste repatriëring had verzet op 5 september 2016 en verzoeker, toen hij wist dat hij zich aan een nieuwe repatriëring kon verwachten, op consultatie ging bij een sociaal assistent in het Centrum voor Illegalen Brugge waar hij info vroeg in verband met asiel omwille van economische problemen en het feit dat zijn familie in Europa woont. Toen verzoekers sociaal assistent hem vervolgens info zou hebben verstrekt over de bevoegdheid van het CGVS en op welke basis een beslissing wordt genomen zou hij op dat ogenblik geen asiel hebben aangevraagd omdat hij er nog eens wou over nadenken. Het was vervolgens maar

de volgende dag dat verzoeker plots asiel aanvraag niet langer om economische redenen doch omwille van zijn homoseksualiteit (mail sociaal assistent 29 september 2016, administratief dossier). Alleen al deze laatste vaststelling bevestigt het vermoeden dat verzoeker stelt homoseksueel te zijn om opportunistische redenen.

Nu geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden homoseksualiteit kan evenmin enig geloof worden gehecht aan de problemen die hij omwille van deze geaardheid zou hebben ondervonden en die de kern van zijn asielrelaas uitmaken.

De Raad stelt vast dat verzoeker er niet in slaagt een ander licht te werpen op de in de bestreden beslissing opgenomen weigeringsmotieven, die geschraagd worden door de stukken in het administratief dossier, pertinent zijn en de kern van zijn asielrelaas betreffen. Verzoeker beperkt zich tot loutere beweringen, het herhalen van en volharden in eerder afgelegde verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder de motieven van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen.

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, in geval van een terugkeer naar Marokko, aantoont.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig november tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

A. VAN ISACKER